

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

21. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

26. KVĚTNA 2019

Z obsahu:

**Městská pouť
ke sv. Janu Sarkandrovi**
Homilie pomocného
olomouckého biskupa
Mons. Antonína Baslera
v olomoucké katedrále
sv. Václava 6. 5. 2019
- strana 2 -

**Blahoslavená
Marta Wiecka**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Novéna
k Duchu Svatému**
P. Francis X. Lasance
- strana 6 -

**Maďarská prorodinná
politika přináší plody**
- strana 7 -

**Netín - za Pannou
Marií přes 300 let**
Petr Bobek
- strana 8 -

Odešel
P. prof. ThDr. Václav Wolf
- strana 11 -

**Vizionář:
Tajemství zjevení
v Tre Fontane (56)**
Saverio Gaeta
- strana 13 -

*V pátek po slavnosti Nanebevstoupení Páně
začíná novéna k Duchu Svatému*

Blahoslavená Marta Wiecka

Dnešní blahoslavená byla Marií i Martou. Vybrala si správný úděl, milovala, sloužila, naslouchala u nohou Ježíšových. Ji pak milovali všichni, pod jejím vlivem padali k nohám Ježíšovým, mnohdy i poprvé.

Pocházela z vesnice Nowy Wiec, ležící v Pomořanském vojvodství, tj. na severu dnešního Polska. To jako stát tehdy neexistovalo, bylo rozděleno mezi tři mocnosti. Území, kde se 12. ledna 1874 narodila, ovládalo Německo. Šest dní po svém narození byla ve filiálním kostele ve Sczodrowě pokřtěna jako Marta Anna. Měla dva starší sourozence, po ní se zemanovi Marcelu Wieckému a jeho choti Paulině narodilo ještě deset dalších potomků.

Rodiče svým ratolestem předávali dvě hodnoty, které Poláci formovaly po staletí a během trojnásobného záboru udržovaly kontinuitu rodů i národ při životě – lásku k Bohu a lásku k vlasti. Jako se jinde museli Poláci bránit zuřivé rusifikaci, zde čelili neméně ostré germanizaci. Do toho přicházel i Kulturkampf, „kulturní boj“, agresivní politika propagovaná zejména kancléřem Bismarckem, namířená proti všemu katolickému.

Rodinu Wieckých vzájemně poutala společná modlitba, s ní i společná četba a rozjímání Pisma svatého. Společná modlitba rodiny též udržela malou Martu při životě, když ve dvou letech ochorela tak těžce, že hrozilo nejhorší. Její nejbližší obraceli své prosby k Panně Marii Piasecké⁽¹⁾ a byli vyslyšeni. Je proto zcela pochopitelné, že Marta měla později k Matce Boží obzvláště blízký, ba až osobní vztah, vždyť její přímluva ji uchránila před smrtí. Říkávala, že Svatá Panna vždy odpovídala na její prosby a byla jí celoživotní oporou.

Byla taktéž ctitelkou našeho sv. Jana Nepomuckého. Odmala k němu konala soukromé pobožnosti; když pak dostala od svého strýce Diviše světcovu sochu, přiměla rodiče, aby ji postavili na zahradě u cesty. Zbožnost malé Marty byla i ve veřejnosti známa, a když ve svých 12 letech poprvé přistoupila ke svatému přijímání, prohloubil se její vztah ke Spasiteli ještě více. Ačkoli bylo jejich sídlo dobrých 12 km daleko od farního kostela ve vedlejších Skarszewách, využila Marta kaž-

dé příležitosti, aby mohla být u zpřítomnění Ježíšovy oběti (vstávala kvůli tomu denně v 5 hodin). Sama pak zpřítomňovala lásku ve svém srdci každodenní péčí o mladší sourozence poté, co těžce onemocněla její matka.

V 18 letech Marta všechny své blízké opustila a odešla k tomu, který jí byl nejbližší. Chtěla tak učinit již před dvěma lety, jenže kvůli nízkému věku jí představená Kongregace Milosrdných sester sv. Vincentce de Paul vstup odepřela. V roce 1892 však již nezaklepala na portu kláštera v Chelmnu, ale toho v Krakově, kde 26. dubna zahájila postulát a od 12. srpna noviciát. Martina starší sestra Františka vstoupila k alžbětánkám.

Rodičům napsala: „*Co se mne týče, nejsem s to vyjádřit, jak jsem šťastná. Tolik bych Vám to, rodiče moji milovaní, toužila alespoň několika slovy popsat, ale kdo může obsáhnout to štěstí, větší než cokoliv jiného na světě, že se může spojovat se Snoubencem? Snad postačí těchto pár mých slov: Můj Milý je můj a já jsem Jeho. Kéž bych se s Ním co nejdříve mohla spojit v nebi.*“

Blahoslavená Marta Wiecka

Protože se osvědčila a prokázala, že je hodna hábitu vincentek, 21. dubna 1893 jej ke své radosti obdržela. Následně byla vyslána do lvovského kláštera, kde půldruhého roku pracovala v nemocnici. Poté ji provinční představená poslala na pět let do Podhajců, kde spolu s dalšími čtyřmi sestrami pečovala o 55 neduživých ubožáků. Opět se osvědčila, službu nemocným, která je jedním z charismat kongregace, plnila s nápadně vřelou láskou ke každému pacientovi zvláště i k celému společenství, takže byla 15. srpna 1897 připuštěna k prvním slibům.

Vše vypadalo nadějně, leč přišel rok 1899 a v něm další stěhování mladé řeholnice, tentokrát do města Bochnia. Zde se vrátila ke svému jménu Marta – v Podhajcích totiž byla sestrou Zuzanou, ale ponevadž jedna sestra Zuzana v Bochnii už byla, musela si Marta Wiecka v duchu řádových regulí změnit své jméno, aby nedocházelo k záměně jedné za druhou. To však nebyl důvod jejího trápení. Ten spočíval v něčem jiném.

Jeden zlý člověk, hodinář, o ní rozšířil osklivou pomluvu: prý čeká dítě s jedním z pacientů, konkrétně se studentem Janem Nosalem, který je shodou okolností farářovým příbuzným. Jak už to bývá, veřejnost tomuto výmyslu snadno (a možná i ráda) uvěřila a učinila z nebohé Marty terč svých záštiplných útoků, posměšků a nadávek. Její představená se za svou duchovní dceru bezvýhradně postavila a nechala ji v Bochnii, aby dala jasně najevo, že o Martině nevině ani v nejmenším nepochybuje. Zároveň ji pověřovala stále stejně, tedy službou nemocným, a tu Marta stále konala s láskou a vlídností. Nelehké období ji přitáhlo ještě více k Bohu, u nějž hledala útěchu uprostřed dlouhých hořkých dní.

Až když pominulo odsuzování ze strany veřejnosti, byla Marta poslána do svého nového působiště – do ukrajinského Sňatyňu. Rovněž tam musela v duchu stanov pozměnit své jméno, protože jedna sestra Marta už zde žila. Odted' byla Martou Marií. Změna jména však ani zde neznamenal změnu vztahu k Bohu a lidem. Ani zde se neomezovala toliko na trpělivou službu v rámci svých povinností, ale byla připravena pomáhat kdykoliv a komukoliv. Z její tváře nemizel úsměv, který obsahoval všechny odstíny radosti

a lásky. Pomáhala lidem pronikat hlouběji do základů víry, učila je více milovat Boha, modlila se s nimi a za ně. Kolikrát se stalo, že za ní přišlo do špitální kaple i třicet či čtyřicet nemocných, aby se spolu s ní pomodlili křížovou cestu. Neodolali její výzvě: „*Já teď jdu na křížovou cestu do kaple, třeba se někdo z vás ke mně přidá. Pán Ježíš za nás tolik vytrpěl a my na to tak málo myslíme.*“

Měla na lidi vliv, který bychom mohli označit jako pozoruhodný, mimořádný, fascinující. Nebylo známo, že by na oddělení, které měla na starosti, zemřel někdo bez zpovědi. Dokonce i mnozí židé, osloveni jejím vzorem křesťanské lásky, se nechávali pokřtít. Rabín, jemuž v nepřítomnosti službu konajícího lékaře narovnávala a zasádrovala zlomenou nohu, ji měl možnost pozorovat při péči o ostatní pacienty. Tak ho její vpravdě až andělský přístup ohromil, že ji nazval „*svatou sestrou ze Sňatyňu*“.

Už tak neobyčejná osobnost mladé vincentky z Pomořan byla obdařena i charismatem předpovídání budoucnosti a mívávala rovněž vidění Ukřižovaného, který k ní ze svého kříže promlouval a povzbuzoval k trpělivému snášení všeho příkoří. Těsně před oním nejtěžším údobím, kdy musela snášet veřejnou hanbu z krivého nařčení, k ní promluvil těmito slovy: „*Snášej, dcero,*

Marta Wiecka jako mladá dívka

trpělivě všechno očerňování a všechny soudy a nadále služ svým bližním. Brzy si tě vezmu k sobě.“ Zcela jistě jí byla tato slova útěchou, kdy jí bylo těžko u srdce, o to více, že Ježíš dodal: „*Tvůj bratr František je spasen.*“ František totiž nedávno umřel.

Tomuto brzkému vzetí Ježíšem vyšla pak sama Marta Marie bezděky naproti. To když se v květnu roku 1904 nabídla, že uklidí a vydezinfikuje pokoj po ženě, jež zemřela na skvrnitý tyfus, místo mladého otce rodiny, v jehož popisu práce to běžně bylo. Již na druhý den se u ní ob-

jevily první příznaky této choroby. Kdo mohl, v dalších dnech klečel a modlil se za uzdravení oblíbené sestřičky „*Matuszky*“, dokonce i místní židé ve své synagoze...

Jenže Bůh plní své sliby a podle toho, který dal sestře Martě Marii, ji vzal 30. května 1904 k sobě. Předzvěstí blízkého setkání pro ni bylo přijetí viatika z rukou rodného bratra P. Jana, které očiti svědkové popsali jako extázi. Zemřela s hořící hromničkou v sepjatých rukou.

Z více než 270 svědectví z celého světa o milostech, jež se udály na přimluvu služebnice Boží Marty Wiecké, bylo vybráno uzdravení z rakoviny prostaty Bronisława Kohna ze Slubic. To přimělo papeže Benedikta XVI. připojit svůj podpis pod připravenou beatifikační listinu. Akt blahořečení polské vincentky jeho jménem vykonal 24. května 2008 ve Lvově kardinál Tarcisio Bertone.

Nějaký čas po bl. Martě Wiecké umíral i onen hodinář, který ji svého času krivě obvinil z toho, že otěhotněla s příbuzným bochnieského faráře. Na smrtelné posteli svou krivou výpověď odvolal...

Poznámky:

- (1) Piaseczno je viska, kde se v minulosti zjevila Panna Maria a která se stala vyhledávaným poutním místem.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

a pošleme je k vám zároveň s naším druhým Barnabášem a Pavlem, lidmi, kteří nasadili svůj život pro našeho Pána Ježíše Krista. A tak jsme vypravili Judu a Silu, aby vám to vyložili ještě ústně. Rozhodl totiž Duch Svatý i my, že vám nemá být ukládáno žádné další břemeno kromě těchto nutných věcí: vyvarovat se toho, co bylo obětováno modlám, krve, masa z udušených zvířat a smilstva. Budete-li se těchto věcí chránit, jednáte správně. Buďte zdraví.“

2. čtení - Zj 21,10-14.22-23

Anděl mě přenesl v duchu na velikou a vysokou horu a ukázal mi svaté město, Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha a září Boží vznešeností. Jiskřilo jako nejvzácnější kámen, jako křišťálově prů-

hledný jaspis. Mělo silné a vysoké hradby s dvanácti branami, na nich dvanáct andělů a jména nadepsaná na nich jsou jména dvanácti izraelských kmenů. Tři brány ležely k východu, tři brány k severu, tři brány k jihu a tři brány k západu. Městské hradby mají dvanáct základních kamenů a na nich dvanáct jmen dvanácti Beránkových apoštolů. Chrám jsem v něm však neviděl, neboť Pán Bůh vševládný a Beránek - to je jeho chrám. A toto město nemá zapotřebí ani slunce, ani měsíce, aby ho osvětlovaly, protože ho ozařuje Boží velebnost. Jeho světlem je Beránek.

Evangelium - Jan 14,23-29

Ježíš řekl svým učedníkům: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo a můj

Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek. Kdo mě nemiluje, nezachovává moje slova. A přece slovo, které slyšíte, není moje, ale mého Otce, který mě poslal. To jsem k vám mluvil, dokud ještě zůstávám u vás. Ale Přimluvce, Duch Svatý, kterého Otec pošle ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno ostatní, co jsem vám řekl já. Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne ten, který dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí. Slyšeli jste, že jsem vám řekl: »Odcházím« a »zase k vám přijdu«. Kdybyste mě milovali, radovali byste se, že jdu k Otcí, neboť Otec je větší než já. Řekl jsem vám to už teď, dříve než se to stane, abyste uvěřili, až se to stane.“

Odešel P. prof. ThDr. Václav Wolf

Bolestnou ztrátou pro katolickou církev a všechen věřící lid je úmrtí Václava Wolfa, obětavého kněze a významného teologa. Ve čtvrtek 25. dubna 2019 opustil tento svět ve svých požehnaných 82 letech. U člověka jeho formátu se neodbytně hlásí myšlenka, že jsou lidé, kteří by zde mohli být 100, 120 let i více a byli by stálým přínosem svému okolí. Takovým člověkem byl P. Václav Wolf.

Profesor Wolf se narodil 1. března 1937 v Praze, po absolvování střední školy byl v roce 1955 přijat na Cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu v Litoměřicích. Kněžské svěcení přijal roku 1960 a po dvouleté vojenské službě nastoupil do duchovní správy. V období let 1962–1966 kaplanoval v pražských farnostech. V roce 1966 se stal doktorem teologie. Roku 1968 byl habilitován na univerzitě v Mohuči. Mezi roky 1971–1977 působil jako docent filosofie a dogmatiky na litoměřické teologické fakultě.

Po pádu komunismu byl v roce 1990 jmenován jednak řádným profesorem dogmatické teologie, jednak děkanem Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Tuto akademickou hodnost zastával do roku 1997. V letech 1987–2010 byl děkanem kolegiální kapituly Všech svatých na Pražském hradě. Dne 15. ledna 2012 ho kardinál Dominik Duka jmenoval čestným kanovníkem Kolegiální kapituly Nanebevzetí Panny Marie na hradě Karlštejně. V rámci kapituly užíval titulu čestný kanovník sv. Norberta.

O jeho erudici a pravověrnosti nemohlo být pochyb. Svě hlavní kněžské a pedagogické poslání – formaci kněžského dorostu – plnil svědomitě. Studium pod jeho vedením absolvovaly osoby duchovní i laici. Bohužel se na osobě prof. Wolfa potvrdilo, že za dobré skutky jsou jejich původci často potrestáni. Nepřízeň a soupeření o vedení fakulty jej vzdálily jeho přirozenému působišti. Jeho akademická činnost byla do značné míry narušena závěrem roku 2003, kde byl propuštěn z katolické teologické fakulty. Prof. Wolf se však nevzdal a jako uznávaný teolog se přesunul na Filozofickou fakultu UK v Praze, konkrétně na Ústav dějin UK. Přednášel zde syste-

matickou filozofii. Současně vedl mimo akademickou půdu vzdělávací semináře zaměřené na teologii sv. Tomáše Akvinského a katolickou dogmatiku. Jeho přednášky měly trvale značný ohlas nejen mezi katolickou veřejností. Svě znalosti předával dál. V letech 2003–2011 vydal osm vynikajících teologických prací (např. *Pražská*

univerzitní teologie v 17. století nebo *Psychologie Kristovy osobnosti*). Zároveň byl aktivní v řadě mezinárodních teologických společností. Jako vědecký pracovník působil na proslulých římských papežských univerzitách – Gregoriánské a sv. Kříže. Díky své mimořádné jazykové vybavenosti přednášel na zahraničních univerzitách v Evropě i v zámoří a také podnikal náročné studijní cesty, jejichž plodem jsou díla z posledních let, hutná, širokého záběru. Službu oltáře konal P. Wolf v kostele sv. Anny na pražském Žižkově. Přes různá nepochopení byl vždy věrným a pokorným služebníkem Krista a Církve, bez stínu nenávisti a hněvu.

Ve večerních hodinách 25. dubna 2019 prof. Václav Wolf zesnul v Pánu. Pohřební obřady 2. května v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně v Praze vykonal pražský arcibiskup Dominik kardinál Duka. Tělo zesnulého očekává slavné vzkříšení na Olšanských hřbitovech.

Otevři mu svou bránu, Pane! Ať je Tvůj služebník Václav našim přimlucem u Tebe!

Ve zbožné vzpomínce přátelé profesora Wolfa

Díla prof. ThDr. Václava Wolfa vydaná v Matici cyrilometodějské s. r. o., Olomouc:

Syntéza víry – brož., A5, 200 str., 155 Kč, rok 2003

Lidská identita v proměnách – brož., A5, 184 str., 188 Kč, rok 2004

Neposkrvněné početí Panny Marie v průběhu historie – brož., A5, 96 str., 98 Kč, rok 2005

Psychologie Kristovy osobnosti – brož., A5, 128 str., 128 Kč, rok 2006

Pražská univerzitní teologie v 17. století – brož., A5, 206 str., 215 Kč, rok 2007

Svatosti v pohledu českého baroka – brož., A5, 120 str., 139 Kč, rok 2009

Po stopách nekonečna – brož., A5, 166 str., 179 Kč, rok 2010

Nehmotné bytí podle Rodriga Arriagy – brož., A5, 142 str., 150 Kč (rozebráno), rok 2011

Na úsvitu lidských dějin – brož., A5, 58 str., 69 Kč, rok 2012

Úvodem k islámskému myšlení – brož., A5, 174 str., 189 Kč, rok 2013

Buddhismus v katolické perspektivě – brož., A5, 162 str., 179 Kč, rok 2014

Ontologické aspekty čínského myšlení – brož., A5, 202 str., 198 Kč, rok 2015

Hindu – brož., A5, 170 str., 198 Kč, rok 2016

Ozvěny ze světa skepse – brož., A5, 164 str., 196 Kč, rok 2018

Filosofické panoráma Latinské Ameriky – brož., A5, 168 str., 198 Kč, rok 2018

Anotace k jednotlivým knihám a možnost objednávky najdete na www.maticecm.cz. Případně lze kontakt pro objednávku najít na poslední straně Světla.

MARIÁNSKÁ ÚCTA

MARIA - RŮŽE MYSTICKÁ

Sestavila Mgr. Jaroslava Krejčí

Malá brožurka kapesního formátu se-
znamuje se stručnou historií zjevení Pan-
ny Marie Růže Mystické v Montichiari
a jejím poselstvím. Rovněž představuje
vizionářku Pierinu Gilliovou (1911–1991).
Závěr brožurky obsahuje různé modlitby
k Růži Mystické.

*Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., A6, 56 stran, 58 Kč*

MODLÍME SE

**LITANIE KE SVATÝM OCHRÁNCŮM
NAŠÍ VLASTI**

Brožurka obsahuje kromě litanii také ob-
rázky světice a světců, které zýváme jako pa-
trony naší země.

*Sypták • Brož., A6, křídový papír,
32 stran, 69 Kč*

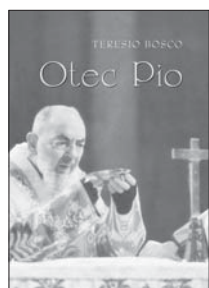
ŽIVOTOPIS SVĚTCE

OTEC PIO • KRÁTKÝ ŽIVOTOPIS

Teresio Bosco • Z italského přeložil P. Jan Ihnát SDB

Otec Pio je zářící postava, kterou Bůh daroval této době,
aby všem připomněl nutnost „obrácení“, bez kterého lidé ničí
sami sebe i svět. Příhody P. Pia jsou často líčeny v jeho životopi-
sech tak, aby se ho zastávaly, a používají výrazy a tóny, které
poškozuji jeho osobu. Tento životopis, po dlouhých a trpělivých
úvahách autora s použitím přímých svě-
dectví, vypráví o velkých a trpkých chví-
lích stigmatizovaného světce ze San Gio-
vanni Rotondo s pokojnou vyrovnaností.

*Matice cyrilometodějská s. r. o.
Druhé, doplněné vydání
Brož., A5, 104 stran + 8 stran barevné
obrazové přílohy, 110 Kč*

ZTRACENÉ NÁDOBKY

*Maria Grace Dateno FSP • Z angličtiny přeložila Magdaléna
Šobánková • Ilustrace Paul Cunningham*

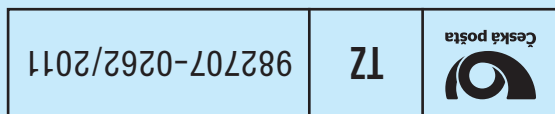
Ve svém nejnovějším dobrodružství se sourozenci Caleb,
Hana a Noe nečekaně dostávají do městečka Kafarna. Ta-
dy Ježíše všichni dobře znají, vždyť tu zrovna nedávno vzkří-
sil dcerku představeného synagogy, Jaira. Teď je na cestách,
ale jistě se do Kafarna vrátí. Setkají se
s ním konečně sourozenci? Jenže z hrn-
čičské dílny se ztratily vzácné nádoby
a Caleb je podezřelý z jejich krádeže.
Musí odhalit skutečného zloděje. Pove-
de se mu to? A poučí se z toho, co za-
žil na téhle výpravě do doby Ježíšovy?

*Paulínky
Brož., 140x210 mm, 80 stran, 99 Kč*

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

**Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz**

**Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1**

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějské s. r. o., Olomouc. Redakce: Sefredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou žádné bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednavky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz). Registrací značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracime.